

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 18-05-2016
Enhed: Primær Sundhed, Ældrepolitik og Jura
Sagsbeh.: DEPMAKI
Sagsnr.: 1605382
Dok. nr.: 87588

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 4. maj 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 6 (L 184) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 6:

”Mener ministeren, at der bør fastsættes servicemål for Styrelsen for Patientsikkerheds sagsbehandling i forbindelse med sager om midlertidig autorisationsfratagelse/ virksomhedsindskrækelse, som det kendes fra en lang række andre områder?”

Svar:

Jeg skal indledningsvist oplyse, at der af afsnit 3.2.1. til høringsnotatet bl.a. fremgår følgende:

”I tilknytning til Lægeforeningens, Region Nordjyllands og Region Sjællands bemærkninger om tidsfrister for sagsbehandlingskridt i forbindelse med tilsyn skal ministeriet anerkende, at det for en sundhedsperson efter omstændighederne kan være en belastning at være involveret i en tilsynssag. For sundhedspersoner, der oppebærer en statslig autorisation, og hvor der er mistanke om faglige mangler eller manglende evne til at udføre den faglige virksomhed, som autorisationen vedrører, er det imidlertid et vilkår, at vedkommende kan blive genstand for en tilsynssag, at der efter omstændighederne kan blive truffet afgørelse om tilsynsforanstaltninger, og at autorisationen i yderste konsekvens kan fratages. Det er imidlertid vigtigt, at belastningen for sundhedspersonen ikke bliver større end nødvendigt, og følgelig er der et sagligt hensyn at tage til, at tilsynssagerne fremmes med den fornødne hurtighed.

Det vil efter ministeriets opfattelse ikke være hensigtsmæssigt at fastsætte egentlige generelle tidsfrister for Styrelsen for Patientsikkerheds enkelte sagsbehandlingskridt, idet der herved bl.a. er lagt vægt på tilsynssager i forhold til omfang og karakter i øvrigt kan være meget forskelligartede. Det er imidlertid præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at når der sker en stramning af reglerne, er det af hensyn til de berørte sundhedspersoners retssikkerhed nu ikke mindre vigtigt, at Styrelsen for Patientsikkerhed fremmer behandlingen af sagerne mest muligt.”

Jeg kan henholde mig til det i høringsnotatet anførte, og jeg er af den opfattelse, at de samme hensyn, som taler imod fastsættelse af egentlige tidsfrister, også taler imod fastsættelse af servicemål for sagsbehandlingskridt.

Jeg kan endvidere henholde mig til, at det er vigtigt, at Styrelsen for Patientsikkerhed fremmer behandlingen af tilsynssagerne mest muligt. Dette er for eksempel – udover generelt i afsnit 2 i lovforslaget – specifikt fremhævet i lovforslagets afsnit 4.5.2.2. om generhvervelse af danske autorisation, der er frataget eller indskrænket på grund af fratagelse eller indskrænkning i udenlandsk autorisation. Det er også fremhævet i tilknytning til bemærkningerne om forbud, jf. den foreslåede § 9 b i autorisationsloven.

Af bemærkningerne til den forslåede § 11 a i autorisationsloven, der omhandler 2-årsfristen for bortfald af afgørelser om midlertidig autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning, fremgår endvidere følgende:

”Af hensyn til, at en afgørelse om midlertidig autorisationsfratagelse eller midlertidig virksomhedsindskrænkning ikke bør have en unødigt lang tidsmæssig udstrækning, forudsættes det med bestemmelsen, at Styrelsen for Patientsikkerhed, når styrelsen har truffet afgørelse om midlertidig autorisationsfratagelse eller midlertidig virksomhedsindskrænkning, så hurtigt, som det er muligt, under behørigt hensyn til den berørte sundhedspersons retssikkerhed og en grundig sagsforberedelse, tager stilling til, om styrelsen skal søge iværksat en varig autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning.

Det er forventningen, at Styrelsen for Patientsikkerhed i de fleste tilfælde vil kunne have taget stilling hertil i løbet af 1 år og i langt hovedparten af sagerne i hvert fald senest 18 måneder efter, at afgørelsen om midlertidig autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning blev truffet, således at der inden for dette tidsrum enten er anlagt retssag om varig fratagelse eller varig virksomhedsindskrænkning eller truffet afgørelse om at ophæve den midlertidige afgørelse om autorisationsfratagelse eller midlertidig virksomhedsindskrænkning.”

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Mads Kirkegaard